

Skibe, som komme i det Tilfælde at være henviste til at benytte Konsulens Hjælp. Derfor er der noget ubilligt i, om Konsulatafgifterne alene skulde komme til at hvile paa disse Skibe, medens de større og mere velhavende Reederier skulde være fri for dem. Jeg tror derfor heller ikke, at denne Tanke, som for øvrigt væsentlig stemmer med de engelske Regler, egentlig egner sig til at blive gennemført hos os. Dertil kommer jo for øvrigt ogsaa dette, at Skibsfarten ikke just har noget afgjort Krav paa at fritages for enhver obligatorisk Ydelse til Statskassen som Vederlag for Statens Ydelse over for denne Næring; der er jo mange forskellige andre Beseftigelser og Næringer, som maa finde sig i at bære Afgifter til Staten. Smidlertid tror jeg dog, at der vistnok her vilde være Anledning til at komme et væsentlig Skridt videre frem og saa gennemført en Reform, som i Sandhed kunde siges at have væsentlig Betydning, og jeg skal da tillade mig at antyde en Tanke, en Fremgangsmaade — som for øvrigt ingenlunde er ny — der af og til er dukket op under vore Forhandlinger om disse Sager, men for hvilken Tidspunktet til at kunne gennemføres, ikke hidtil synes at være kommet. Naar man ser paa Konsulats-Indberetninger — vi have dem foreliggende fra 1886 i den Betænkning, der blev afgiven i det andet Ting angaaende Lovforslaget — naar man ser paa den Draft, der har været i de forskellige Havne, og de Afgifter, der ere udbredede af Skibene i disse Havne, saa vil man finde, at største Parten af Traffiken og af Konsulatafgifterne hidrøre fra et forholdsvis meget ringe Antal Havnepladser. Der er omtrent ansat 600 danske Konsuler i Havne Verden over, og blandt disse er der en 12—14—16 Havne, som i Grunden afgive om ikke hele, saa dog den allervæsentligste Del af Konsulatafgifterne. For øvrigt har den største Del af de øvrige Konsuler i den store Mængde Havne overmaade lidt at bestille og opkræve derfor ogsaa rent forsvindende Afgifter. Efter Motiverne, der ledsage det her foreliggende Lovforslag, vil man finde, at Konsulatafgifterne i 1886 vare 186,000 Kroner, og at dette Beløb i Følge Loven af 5te April 1888 gik ned til 124,000 Kroner; der føjes dog til, at dette Beløb i Aarenes Løb siden er steget en Del, hvor meget oplyses ikke, men det er vistnok ikke noget forholdsvis ganske ringe Beløb, som denne Stigning nu udgør. Jeg har i alt Fald liggende for mig private Oplysninger fra et forholdsvis mindre Antal af Kjøbenhavnske Skibe, i Følge hvilke et Antal Dampskibe her fra Kjøbenhavn — i

hvilket ikke er indbefattet det forenede Dampskibsselskabs, som dog udgør Hovedmængden — i det sidst forløbne Regnskabsaar har betalt 66,783 Kr. i Konsulatafgifter. Dette tyder jo paa, at den samlede Afgift til Konsulerne i Aarene fra 1886—87 til nu er steget ret betydelig. Gaar man ud fra de 124,000 Kroner, vil Forholdet i runde Tal være det, at en 14—16 Havnepladser give de 100,000 Kroner, og Resten, de 24,000 Kroner, fordele sig paa paa de 5—600 andre Havne omkring i Verden. De Herrer ville altsaa se, at det er rent forsvindende Beløb, det drejer sig om. Nu forekommer det mig, at dette giver en Anvisning paa at gaa en noget anden Vej med Hensyn til Ordningen af disse Forhold end den, der nu finder Sted. Jeg vil henstille, — og det er naturligvis en Henstilling til nærmere Overvejelse saa vel for den ærede Udenrigsminister som for det Udvælg, der vil komme til at behandle denne Sag — om det ikke vilde være rigtigt at indskrænke den tvungne Konsulatafgift til de Havne, i hvilke der findes fast ansatte Konsuler, og da indskrænke Antallet af saadanne Konsuler til 12—14—16 Havne, efter som man finder det rigtigt, og for øvrigt give Skibsfarten fuldstændig fri for obligatoriske Afgifter til Konsulerne. Dette vilde ikke betyde, at vi skulde opgive at have Konsuler paa alle de mange forskellige Pladser i Verden; de ville ikke kunne undværes, men Skibsfartens Forordninger ville kunne fyldestgøres for det aldeles overvejende Antal af Havne, naar man bestemte, at Skibene kun havde at bære Afgift til Konsulerne, naar de benyttede dem, altsaa i Henhold til de Takstariffer, som § 3 i Lovforslaget omhandler, og hvorved der bestemmes Gebyrer for de Forretninger, som Konsulerne have at udføre for private. Hvor store disse Beløb ere, kender jeg ikke, og jeg ved ikke, om der derom habes Oplysninger, men gennem dem vil komme den Indtægt, der i Fremtiden kunde paaregnes af Konsulerne. Det vil vistnok ikke være ret meget, men jeg gaar ud fra, at det ikke desto mindre ikke vil have nogen Bæmskelighed at saa habile Folk omkring i de forskellige Havne til at paatage sig Hvervet som danske Konsuler. Jeg tror, at vi tør sige, at den danske Stat indtager en vis kvalificeret anset Stilling i den europæiske Skiflette, om man saa kan kalde det Danmark, som ikke det allerældste, saa et af de ældste Kongeriger i Europa, nyder en vis Anseelse, saa at Fjoll vittterlig sætte Pris paa at repræsentere den danske Stat, og ved Siden deraf er jo allerede det at erhverve en Konsulttitel og de enkelte sociale Rettig-